

Ukradena nevesta

Reimnichlova povest podmačena

28

»Leja, hrani svoj denar! Grdo bi bilo, če bi si to spet vzel, kar sem ti dal.«

»Prosim te, vzemi! Ne moreš me bolj razveseliti,« je dejala nežno; »vse, kar je moje, je tvoje, in kar je tvoje, je tudi moje.«

»Hoho, Lojz, ali si čul? Ta dečla ti je prava komunistinja,« je zakrotil Peter.

»Da, to so nevarne misli, ko tako meša moje in tvoje.«

»To pa morata priznati, da nima nihče na svetu take ljube ženke kakor jaz,« se je nasmejal Hanzej. »In to je tudi jasno, da si bom raje od žene sposodil denar kakor od tujih ljudi.«

»Tuji ljudje? Ali si čul, Peter? Midva sva tuji ljudje! Izpij! Pojdiva!«

»Da, Lojz, pojdiva! Tuji ljudje v tuji hiši nimajo kaj opraviti. Samo vina je še preveč ostalo. Tega jima ne pustiva, da bi se skisalo. Bog živi!«

Ta hip so se odprla vrata; prišla je Tina, Hanzejeva sestra, ki se je vrnila z božje poti. Zdrznila se je, ko je videla polno mizo; ali že sta Hanzej in Leja planila pokonci in jo prijela vsak za eno roko:

»Tina! Tina!«

»Sem že čula, da si prišel,« je dejala veselo. »Bog vama daj srečo! Nihče vaju ni bolj vesel kakor jaz.«

»Moja dobra sestra, ti si nama izprosila srečo, samo ti!«

»No, to pač ni gotovo... Zdaj pa morata vidva zame moliti, da bom tudi jaz srečna.«

»Srečna hočeš biti, tako, tako, tako?« ji je pomelžniknil Peter. »Srečo je treba tam prijeti, kjer jo najdeš.«

»Vsak je svoje sreče kovač,« je modro pristavil Lojz.

»Da, da! Pogledaj semle, dečla, Tina! Tu sediva dva. Oba sva samska, oba sva denarna. Reci, katerega hočeš! Samo reko ti je treba iztegniti.«

»Peter, kaj ti ne pride na misel! Ali me hočeš na cedilu pustiti? Sveto si obljubil, da boš vztrajal v tem samskem stanu do najinega blaženega konca.«

»Saj bom. Saj ne zbarukujem zase, ampak za tebe; ko pa vem, da te že dolgo skominajo zakonske skušnjave.«

»O ti tele ti! Sem s tvojo glavo, da ti potrkam na tvoj pisnik!... Svoj živi dan bi se moral kozlati, če bi si tako coklo obesil na koleselj svojega življenja.«

»Nikar si ne bodi v skrbi!« se je zasmejala Tina. »Vidva mi bila prestara in prekosmata in preposvetna.«

»Kaj? Preposvetna? Šele dober mesec je, kar sva bila pri svetem očetu papežu v Rimu.«

»Pa ni bilo kaj slišati, da bi bili vaju za svetnika spoznali.«

»Hahaha... hahaha... hahaha.«

»Dečla, ko boš za klostrskim plotom, boš še grenke solze pretakala, da si danes nisi drugače premislila.«

»Boga bom hvalila, da me je največjega križa obvaroval,« se je hihljala Tina.

Minila je še urica, da Petru in Lojzu ni zmanjkalo. Nazadnje sta se skoraj za resnico skregala. Teda se je Lojz kar naglo poslovil in je z dolgimi nogami pomeril po hribu dol, Peter pa je godrnjal in capljal svojih sto korakov za njim.

Mlada zakonca in Tina so po večerji pomolili rožni venec, potem pa so še dolgo sedeli in se menili.

»Glej, Tina, ti ne bi smela oditi,« je dejal v pogovoru Hanzej. »Tako lepo bi nam bilo vsem trem!«

»Midve bi si bili kakor sestri,« je rekla Leja.

»Vse to verjamem,« je odvrnila Tina, »ali ko čutim, da me Bog kliče, moram. Danes sem poslala prošnjo, da me sprejmejo. Drugega vama kot redovnica ne bom mogla, ali molila bom za vaju.«

Drugi dan je pisala Leja dolgo pismo svojima dobrotnikom v Trbiž in še daljše v Videm gospodični

Marini. Od obeh strani je prišel hitro zelo prijazen odgovor in, kakor da so se zmenili, so oboji povabili Hanzeja in Lejo, naj jih obiščeta. Odpisala sta, da bosta jeseni kdaj z veseljem prišla, zdaj pa še ne utegneta, ker ju to in ono drži.

Najbolj pa sta oba čakala, kako bo, ko se bosta prvič srečala s Tončem. Ta čudak pa se ju je očitno ogibal in jima šel s poti. Edino v cerkvi sta se dva ali trikrat spogledala z njim. Sredi julija pa se je po Grabnjah razglasilo, da je Tonč svojo lepo, veliko domačijo odstopil mlajšemu bratu, in sicer za pol vrednosti, namreč za trideset tisoč šilingov¹, ki jih je moral brat takoj šteti. Prav tisti čas so orožniki v Grabnjah dobili nalog, da morajo Tonča prijeti, ker se za povabilo celovške sodnije ni zmenil. Toda Tonča ni bilo nikjer; kakor da se je v zemljo vdrl — nikjer ga niso mogli najti.

Na Veliko gospojnico je dobila Leja razglednico, na kateri je bila slika velikega prekomorskega parnika in ameriška znamka. Le dve verstici sta bili na njej:

Se en pozdrav ti pošljem zdaj,
ne bo me več nikolj nazaj.

Anton Urbanc.

»Ubogi Tonč! Prav res, da se mi smili,« je rekla mlada žena in si obrisala solzo.

Pa ji je vendar bilo, kakor da se ji je odvalil težek kamen s srca.

Dva tedna pozneje je dobila Leja pisanje od borovelskega notarja; vljudno jo je prosil, naj se oglasi dne 3. septembra, ker ji mora izročiti neki denar. Bila je prepričana, da ji je teta na Dobravi, ki je maha umrla, kaj zapustila.

Ko je rečeni dan stopila v notarjevo pisarno, ji je ta kar po pozdravu častital. Razgrnil je veliko pisanje in smehljal se je menil:

»Gospa, ne ustrašite se te nepričakovane sreče, ki vas je zadela! Anton Urbanc, ki je bil posestnik v Podhomu, vam je sporočil precejšnjo darilo in sicer devet in dvajset tisoč šilingov. Štiri tisoč jih odpade za davčne in notarske pristojbine, vam pa jih ostane pet in dvajset tisoč². Ker je po zakonu vse v redu, denar lahko takoj sprejmete. Tu podpišite pobotnico!«

Leja je kar spreminjala barvo, bila je vsa omočena in se ni zganila. Čez nekaj časa je zasopla:

»Moj Bog, saj ni mogoče! Toliko denarja! Saj vas nisem prav razumela.«

»Pač! Prav ste me razumeli,« ji je potrdil notar, prijazen, star gospod. »Darilo je po zakonu veljavno in, kakor je darovalec želel, naj ga vam izplačam dne 3. septembra, to je torej danes. Podpišite se in vzemite teh pet in dvajset tisoč šilingov, ki so vaša zakonita lastnina!«

Leja se je tresla, ko se je podpisovala. Nato ji je notar naštel denar, zložil bankovce v velik ovitek in ga ji izročil. Še je oklevala in ni vedela, ali naj vzame ali ne, potem pa je odločno segla po njem, nekaj zajeceljala, ne da bi prav vedela, kaj govori, in kakor pijana se je odmajala. Na cesti se ji je nekaj časa zdelo, da pleše vse mestece pred njo. Ali je mogoče, da je dobila toliko, toliko denarja? Ali pa se ji vse le sanja? In to bogastvo ji je podaril človek, ki mu ni nikoli nič dobrega storila, ki ga je celo mrzela! Ali je Tonč znorel? Kaj ga je nagnilo, zakaj si je izbral prav današnji dan, njen poročni dan?

Tedaj se ji je jelo svitati. Kri ji je udarila v glavo. Hitela je na postajo in komaj pričakala vlak. Ko je prišla domov, je planila v hišo in zavpila vsa iz sebe:

»Hanzej! Tina! Hanzej! Hanzej! Hanzej!«

Tine ni bilo doma, Hanzej pa je prestrašeno priškal po stopnicah dol:

»Za sveto božjo voljo, Leja, kaj pa je?«

¹ Dve sto štirideset tisoč dinarjev.

² Dve sto tisoč dinarjev.

Nov redilni prašek za prašiče

Vsak kmetovalec si »Redinom hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 din. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 din, od 5 zavitkov naprej 12 din.

Prašček za pisanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebelenje govedi in telet. Veliki zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašček za pomnožitev in izboljšanje mleka pri kravah ter izvestno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdržuje sveže in bistre ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar. 1 zavitek stane 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Moštna esenca Mostin za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov stane 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenici 16 din.

Za boljše izrabljanje poštnine priporočamo, da naročite eden za več sosedov skupaj. 106

Pravi Redin, Govedin, Mlekin, Konjin ter Mostin se dobi samo v zavitkih z gornjimi slikami in ga prodaja samo

Drogerija KANČ,
Maribor,
Slovenska ulica

Izreden slučaj
Barnum je nekoč do-
nal, da živi v Severni
Ameriki stotleten zamo-
rec. Torej se je podal k
njemu, da bi ga pridobil
za svoj cirkus. Na vpra-
šanje, ali bi hotel iti z
njim, je zamo-rec odvr-
nil: »Grem, a prej no-
ram vprašati očeta, ali
me pusti.«
»Kako,« se je začudil
Barnum, »vaš oče še
živi? Kje je?«
»V hiši kvarta s sta-
rim očetom.«
Barnumu je od začu-
denja zmanjkalo besed.

»Hanzej, zapri durí,« je hlastno dejala, »in pridi
senter!«
Notri je odprla veliki ovitek in je razvrstila ban-
kovce po mizi; medtem mu je v eni sapi povedala,
kaj neverjetnega se je zgodilo.
Hanzej je zazijal in dolgo ni našel besede. Potem
je rekel napol zase:
»Kdo bi človeka pregruntal!«
»Tonč je moral biti bolji, kakor smo mislili,« je
menila žena.
»Gotovo je bilo v njem nekaj dobrega, plemen-
tega. Poglej, od tistih trideset tisoč šilingov, ki jih
je dobil, si je obdržal samo en tisoč, komaj toliko,
da je mogel v Ameriko.«
»Moj Bog, revež bo še trpel. Hanzej, del tega
denarja mu morava vrniti.«
»Kam pa? Naslova nimava, Tonč pa, kakor ga
poznamo, ne bo nikoli izdal, kje je in kako mu je.«
»Ko bi se mu vsaj zahvaliti mogla!«

»Za zahvalo se ne bo kaj zmenil. Leja, mislim,
da ti je hotel pač v lepem spominu ostati.«
Nekaj časa sta oba molčala. Potem je dejal on:
»Leja, skoraj bi postal ljubosumen, če pomislim,
kako silno globoko te je ta človek ljubil.«
»Hanzej, večja še je tvoja ljubezen do mene in
moja do tebe,« je zahtevala žena in se ga oklenila
okoli vratu.
»Da, ljuba!« je zašepetal in jo poljubil.
»Veš kaj,« je dejala čez nekaj časa, »veseli me
pa le ta denar — strašno me veseli; pa ne denar,
ampak to, da sem ti kaj k hiši prinesla.«
»Leja, najljubša, najljubša in najlepša dota si
mi ti, ti sama. Ti sama si me osrečila.«
»Na Boga ne smeva pozabiti. On je bil, ki je
najine poti tako čudovito vodil.«
»Bodi Bogu hvala in Naši ljubi Gospe!«

(Konec)

MALA OZNANILA

RAZNO:

Vabilo na redni občni zbor Kletarske zadruge, r.
z. z. o. z., Maribor, ki se bo vršil v soboto,
22. aprila 1939, ob 9. uri v zadrugihih prostorih,
Aleksandrova cesta 14. Dnevni red: 1. Očitje
in odobritev zapisnika zadnjega rednega obč-
nega zbora. 2. Poročilo načelnstva in predlož-
itev letnega računa za leto 1938. 3. Poročilo
nadzornstva. 4. Volitev načelnstva in nadzornstva.
5. Slučajnosti. — Odbor. 743

Dohet semenski oves prodaja mljn Rosenberg,
Maribor, Jezdarska ulica. 601

Cepijeno trsje se dobi pri trsničarju Kraner
Ivanu, Zamarkova, Sv. Lenart v Slovenskih
goricah. 747

Posteljne odeje, močno prešite (domač izdelek),
z belo vato, od 70 din naprej, zglavniki od
30 din naprej, tuhe, izgotovljeno posteljno
perilo (kapne od 68 din naprej), koce, slama-
rice, madrace, posteljno platno, inleti, klote in
svilo za odeje, zavese, perje in puh po naj-
nižjih cenah. ANA STUBEC, specialna trgov-
na in izdelovanje posteljnih odej, Maribor,
Stolna ulica 5. 524

Traverze naprodaj: pet komadov 4 m dolgih, en
komad 5 m dolg pri Rosenbergu, Maribor, Jez-
darska ulica. 742

Mostin za napravljjanje izvrstne domače pijače.
Steklenica 20 din. Drogerija I. Thür, Maribor,
Gospiska ulica 19. 581

Cepijeno trsje prodaja Turin, Modrače, Studenice
Pri Poljčanah. 515

Mošna esenca, izvrsten izdelek, za izdelovanje
jako dobre in zdrave domače pijače z izvrst-
nim okusom. Cena steklenici 20 din. Dnevna
razpošiljatev. Ivan Pečar, trg. kemikalije etc.,
Maribor, Gospiska 11. 681

Obleke perilo klobuki čevlji nogavice kravate robci dežniki

V NAJNOVEJŠIH VZORCIH
V NAJVEČJI IZBIRI
V NAJBOLJŠI KAKOVOSTI
IN PO NAJNIŽJIM CENAM

STALNO

Stenmecki
CELJE 24

NAJVEČJA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLAVIJI

CENIK ZASTONJ

Kupim rabljen harmonij. Ponudbe s ceno na
Bočkar Franc, organist, Sv. Bolfenk pri Sre-
dišču ob Dravi. 749

Zidajte poceni! Nosilce, betonsko železo, ograje,
cevi, vsakovrstno okovje dohite zelo poceni,
rabljeno, ali vendar dobro ohranjeno pri trdnici
Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova uli-
ca 14 in v podružnici vogal Ptujске in Trža-
ške ceste. 597

TRGOVCEM! Vsakovrstni papir, vreči-
ce po engros cenah, glavna zaloga krep-
papirja. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru
in Ptuj. 264

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo vo-
no, diako arovec, staro železje, kovine, baker,
medenino kupi in plača najboljši: Arbeiter,
Maribor, Dravska ulica 15. 329

Prodajamo sadike vsako nedeljo v Trnovski vasi,
vsak petek pa v trdnici v Ptuj. Imamo še na
razpolago nekaj sadnega drevja, sadne divjake,
vinsko trsje in prtične vrtnice. Se priporoča
trdnica in drevesnica Čeh, Trnovska vas, Sv.
Bolfenk v Slov. goricah, Ptuj. 263

Cepijene trte! V veliki množini različnih vrst na
običajnih podlagah, krasno razvitih, nudi I. trs-
ničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri
Ptuj. Pišite po cenik! 264

Cepijene trte, kosenjake in prtična sadna dre-
vesca kupite najceneje pri: Ivan Gradišnik,
Šmarjeta, pošta Celje. 192

Nalivna peresa

od din 6 — naprej
dohite v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila
Maribor — Ptuj

DENAR

Okraj Dravograd! Moži-
ška dolina! Nove hra-
nilne vloge vsak čas iz-
plačljive — sprejema
in obrestuje do 5% ter
da je kratkoročna po-
sojila hranilnica in po-
sojilnica pri D. M. na
Jezerni v Pevčijah. 514

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

obrestuje hranilne vloge brez odpovedi po 4%, na trimesečno odpoved pa po 5%.

Izplačuje točno vse vloge stare in nove.

Dovoljuje posojila in trgovske kredite.